

lapsed hulkusid pool paljad, ja oppisid nälja parrast warrastama. Kõlla au olli pohjani ärrarikkutud.

Sumwel kaswis firriko tee peäl paksuste rohto, sest et olli ni armaste kaidud. Kui rahwas laupäwal kesi õ aial wast koio said, kust tuli neile siis pühapäwa hommikul weel himmo, omma uimase peaga firriko minna, ja mis hinge kasso olleks neil kül sest olnud? Talwel wabbandasid nemmad enast kibbeda külmoga ja finni tuisatud teega.

Kiusaja isse sai wimaks ühtlase otsas, läks fangeks jodikuks, ei joudnud mitte ennam ommad maia asjad üllespiddada, raiskas omma rahha omma tihti kohto-käimise läbbi, mis ta piddi omma paljo wõlnikudega katsuma. Sai siis nendasamoti kerjajaks, kui keik need, kedda olli kiusanud ja õige tee peält ärraeksitanud.

Summal tassub armoga keik head ärra, mis innimesed tewad.

Ühhe moisa honed seisid ni üksikul kohal, et keige liggimad tallopoegade perred

ehk küllad kolm ehk nelli wersta moisast ärra ollid. Moisa herra olli üks üsna õige mees omma teniatte ja tallopoegade wasto, jo holas maiapiddaja. Rahjo agga, et olli wahhel wägga äkkilisse melega, liati kerjajatte wasto. Tõssi on, et temma monnette käest nende hulgast, kes üsna lais, kusse parrast kerjasid, kahjo ja karmwalust olli katsnud. Sest ta olli kowwa süddamega, walli ja armeto nende wasto. — Temmal olli ommas tenistusess seitse meestrahwast, ja hopmani pois olli kahheksas, pubhas nored, priksed mehhed, kes omma moisa herrat, temma õige mele parrast, auustasid ja truid ollid temma tenistusess. Suremat auustamist ja tõssisemat armastust tundsid teniad agga weel moisa praua wasto temma tassase mele ja lahke wiiside parrast nende wasto. Isse ärrones olli temma halleda süddamega waeste ning häddaliste wasto.

Mollemad moisa wannemad istusid ühhel õhtul ukse ees kui üks armeto, wiggane ja hopis ärrawässind kerjaja nende ette